

Dosarul nr. 2ra-829/21

Prima instanță - (Judecătoria Anenii Noi, sediul central) jud: A. Cașcaval
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Denis Staruș în numele și interesele lui Alexei Doloșcan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Doloșcan împotriva lui Alexei Doloșcan, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Anenii Noi, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei din 2 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2020, Natalia Doloșcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Doloșcan, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Anenii Noi, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, la 22 februarie 2011 a încheiat căsătoria cu pârâtul, care a fost trecută în Registrul actelor de stare civilă sub nr. 7 și înregistrată de către Primăria Chetrosu, r-nul Anenii Noi.

Din căsătorie au doi copii: XXXXX și XXXXX.

A indicat că viața de familie de la bun început nu le-a reușit. Din start au apărut neînțelegeri. Pârâtul făcea abuz de băuturi alcoolice, aplică violență fizică și psihologică, atât în privința ei, cât și a copiilor, fiind nevoită să părăsească domiciliul împreună cu copii și să apeleze la organele de poliție, pe rolul instanței de judecată existând cauză contravențională privind violența în familie.

Reclamanta a relatat că, au viziuni diferite asupra valorilor morale și obligațiilor familiale, pârâtul nu se preocupă de întreținerea și educația copiilor, astfel că familia lor poartă un caracter formal și consideră inoportună menținerea acesteia.

Ținând cont de principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, în contextul comportamentului pârâtului față de copii, consideră oportună stabilirea domiciliului acestora cu ea, Natalia Doloșcan.

În temeiul prevederilor art. 74 și art. 76 din Codul familiei, având în vedere că pârâtul nu este angajat oficial în câmpul muncii și nu dispune de venituri lunare regulate, solicită încasarea din contul acestuia în beneficiul reclamantei a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX, într-o sumă bănească fixă în mărime de 2 000 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copil.

Cu referire la copilul XXXXX, nu pretinde de la pârât încasarea pensiei de întreținere pentru acest copil, deoarece deși Alexei Doloșcan este tatăl ei biologic, acesta nu este inclus în certificatul de naștere a copilului la rubrica – tată.

Prin hotărârea din 14 iulie 2020 a Judecătorei Anenii Noi, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Doloșcan împotriva lui Alexei Doloșcan, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Anenii Noi, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

S-a desfășurat căsătoria între Natalia Doloșcan, și Alexei Doloșcan, încheiată la 22 februarie 2011, la primăria s. Chetrosu, r-nul Anenii Noi și trecută în registrul de evidență a actelor stării civile sub numărul de înregistrare 07.

S-a stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, cu mama - Natalia Doloșcan.

S-a încasat de la Alexei Doloșcan în beneficiul Nataliei Doloșcan, pensie de întreținere pentru copilul minor XXXXX, într-o sumă bănească fixă în sumă de 2 000 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, și anume din 29 mai 2020, până la atingerea majoratului de către copil.

S-a încasat de la Alexei Doloșcan și Natalia Doloșcan taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 1 000 % din unitatea convențională stabilită, adică echivalentul sumei de 200 lei, a câte 100 lei de la fiecare.

S-a încasat de la Alexei Doloșcan în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 720 de lei, pentru pretenția de încasarea a pensiei de întreținere pentru copilul minor.

La 31 iulie 2020, avocatul Denis Staruș, în numele și interesele lui Alexei Doloșcan, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea încasării pensiei de întreținere, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi prin care să se încaseze de la Alexei Doloșcan în beneficiul Nataliei Doloșcan pensie de întreținere în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile.

Prin deciziei din 2 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Denis Staruș în numele și interesele lui Alexei Doloșcan și s-a menținut hotărârea din 14 iulie 2020 a Judecătorei Anenii Noi, sediul central.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat a stabilit cuantumul a pensiei de întreținere a copilului minor, aplicând în acest sens corect dispozițiile legale în vigoare.

A menționat că, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri poate avea loc numai în cazul în care pârâtul este angajat oficial în câmpul muncii, având un loc de muncă de bază, dispune de un salariu stabil, iar în acest sens la materialele cauzei nu a fost anexată nici o probă.

La 1 aprilie 2021, prin intermediul poștei, avocatul Denis Staruș, acționând în numele și interesele lui Alexei Doloșcan, a declarat recurs împotriva deciziei din 2 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe, în partea încasării pensiei de întreținere a copilului minor în sumă bănească fixă de 2 000 lei

lunar până la atingerea majoratului copilului, cu emiterea în această parte în a unei decizii noi prin care să fie încasat din contul lui Alexei Doloscan în beneficiul Nataliei Doloscan pensie de întreținere în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile sau micșorarea cuantumului până la suma de 1 000 lei lunar.

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a invocat că, necătfînd la faptul că art. 75 alin. (1) din Codul civil stabilește cuantumul pensiei de întreținere care urmează a fi achitat de părinte, lunar pentru 1 copil în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile, instanța de fond, neglijând acest cuantum, fără a avea careva-i motive sau demersuri, cereri din partea intimății sau acte care ar dovedi că recurentul nu are posibilitate să achite pensia de întreținere în cuantum procentual din salariu sau alte venituri, a decis nefondat să încaseze din contul apelantului suma de 2000 lei lunar pentru întreținerea copilului minor.

Necătfînd la practica judiciară și necătfînd că locul de trai a copilului minor se regăsește în regiune rurală și nu în mun. Chișinău, unde cheltuielile pentru întreținerea copilului minor sunt mai mici decât în mun. Chișinău.

În funcție de e reședință, sunt diferențe semnificative, cea mai mare valoare a minimumului de existență fiind estimată pentru populația din orașe mari (mun. Chișinău și Bălți) - 2235,6 lei sau cu 9,4% mai mult comparativ cu alte orașe - 2043,4 lei și cu 10,1% mai mult comparativ cu mediul rural - 2030,7 lei.

Astfel, în dependență de reședința intimății, instanța de fond urma să opereze cu datele statistice pentru mediul rural, adică să calculeze corect pensia din suma de 2030,7 lei corelat la prevederile art. 58 alin. (1) din Codul familiei, care prevede că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Și urma să încaseze o jumătate din suma statistică a minimumului de consum, adică cel mult 1 015,35 de lei, însă nici la cerere și nici în hotărârea contestată nu se face trimitere la vreo cifră/probă concretă a Biroului de Statistică.

Instanța de apel, fără temei și probe incorect a aplicat prevederile art. 76 alin. (1) din Codul civil care prevede că în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art.75.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că recursul împotriva deciziei din 2 februarie 2020 a fost declarat la 1 aprilie 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimat cererea de recurs la 14 aprilie 2021, informând-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 26 aprilie 2021, Natalia Doloșcan a depus referință la recursul declarat de avocatul Denis Staruș în numele și interesele lui Alexei Doloșcan, solicitând respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Denis Staruș în numele și interesele lui Alexei Doloșcan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Denis Staruș în numele și interesele lui Alexei Doloșcan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari